

“En la Maternidad Divina de María vemos el encuentro de dos inmensas realidades “desarmadas”: la de Dios que renuncia a todo privilegio de su divinidad para nacer según la carne (cf. Flp 2,6-11) y la de la persona que con confianza abraza totalmente su voluntad, rindiéndole homenaje, en un acto perfecto de amor, de su potencia más grande: la libertad”.

(Papa León XIV)

PETJADES EN EL CAMÍ

D'ençà aquell 1287 són molts els anys passats i en seguim fent memòria agraïda del Sant i de l'esdeveniment.

Des de la seva senzillesa, la descriu molt bé Sant Atanasi d'Alexandria, el recordam. No cal fer gran gestes, ni voler figurar molt o tenir gran títols, per passar a la història. És el cas que ens pertoca. Antoni, home discret, en coneixeu la vida, va néixer a l'Egipte al segle III, es va retirar al desert per viure una vida d'ascetisme i oració. La imatge del porquet l'acompanya a causa d'un costum medieval i del seu paper com a protector dels animals.

De Sant Antoni i la reconquesta en podem treure moltes reflexions, jo us n'ofereixo dues: el desert i la identitat.

Sobre la primera, sabem que al seu temps floriren els moviments de l'eremitisme i el monaquisme. Eren grups d'homes que es retiraven als deserts d'Egipte, Síria i Palestina. No res, que l'erm, es va cobrir d'un floriment de Sants, entre ells Antoni, qui motivat per paraules evangèliques, renuncià a la seva copiosa herència per dedicar-se a la vida de pregària primer a la muntanya de Pispir i posteriorment a la de Qolzoum. No sols buscaven una vida assossegada, sinó que tenien consciència

Toni Barber

que en el desert els esperava un dur combat contra el Maligne. Del mateix St. Antoni tenim constància de com superar les fortes temptacions. Mai es va deslligar de la vida de l'Església i va saber donar la cara per aquells que eren perseguits a causa de la fe, sabent ser fidel per fer front a l'arrianisme.

Com a què no ens fa de bé el seu testimoni. En un món de consumisme, com el nostre, el camí de l'austeritat és més que

indicat per a molts. En un món de tota casta de violència el camí dels homes serens i fermes és un estímul. En un món de viure al dia i no preocupar-se pel demà ni per compromisos seriosos i duradors el seu trajecte vital és ben valuós. Ens calen Sants com Antoni.

Sobre la segona, la identitat, celebrem la nostra Diada, no podem, sinó també, ser-ne agraïts. Deixant de banda com es va dur a terme, si millor o pitjor, no caiguem en anacronismes, reconeguem tot el que ens ha aportat i ens aporta la fe cristiana recuperada de nou amb la reconquesta. No són temps per fanatismes, sí per ser fidels al que hem rebut i a les conviccions que ens han conformat. No són temps per aixecar muralles, sinó per crear condicions d'integració i, al mateix temps, decidir com i en què volem emprar els nostres recursos. La nostra idiosincràsia no ha de ser expressió d'egoisme, sinó possibilitat per a la cooperació amb els nouvinguts, vet aquí un repte, ser íntegres amb les nostres arrels i transmetre-ho als qui arriben per tal d'ajudar-los a integrar-se, respectant el que som i tenim. Com Sant Antoni, suaument sense cridadisses, deixem petjades que d'altres les puguin seguir.

Joan Miquel Sastre Preto

L'Església de Menorca clausura l'Any Jubilar de l'Esperança

Dia 28 de desembre, a la Catedral de Menorca, el bisbe Gerard va presidir la missa diocesana de clausura del Jubileu 2025, dia en què també es celebrava la festa de la Sagrada Família. Aquesta celebració solemne va comptar amb la participació de fidels de diferents comunitats parroquials i entitats diocesanes.

En la seva homilia, el Bisbe va manifestar que “tant la inauguració com la clausura del Jubileu han tingut com a marc el temps litúrgic de Nadal, perquè així es fa visible d'una manera especial la llum resplendent de Crist, Déu i Home veritable”.

Així mateix, va destacar que “el Jubileu de l'esperança ens ha fet redescobrir tant

la nostra identitat com la nostra missió. (...). Caminam junts amb esperança cap a la plenitud i Déu ha posat a la nostra disposició els mitjans necessaris per assolir-la”.

Finalment, el pastor de la nostra Església va recordar que “la clausura del Jubileu no és un punt final: seguirem avançant, peregrinant, però amb tot el bagatge adquirit durant aquest temps de gràcia”.

Podeu veure **el vídeo resum de la missa diocesana de clausura del Jubileu 2025** al canal de YouTube del Bisbat de Menorca:

Toni Barber

Baptisme del Senyor

Lectura del llibre del profeta Isaïes

42, 1-4.6-7

Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè dugui el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers; no trenca la canya que s'esquerda, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver implantat el dret a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions. Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat et design aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.

Salm responsorial 28

R: **Que el Senyor beneesqui el seu poble amb el do de la pau.**

Lectura dels Fets dels Apòstols 10, 34-38

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: "Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va dirigir la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots. Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batiar. Parl de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder. Com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven dominats pel diable, perquè Déu era amb ell."

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

3, 13-17

En aquell temps Jesús, que venia de Galilea, es va presentar a Joan, devora el Jordà, perquè el batiàs. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: Som jo el qui necessito que tu em batiïs. ¿Com és que tu vénis a mi? Jesús li respongué: Accedeix per ara a batiar-me. Convé que compliguem d'aquesta manera tot el que pertoca fer. Llavors hi accedí. Quan va estar batiat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i va veure que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.

Lectura del libro de Isaías 42, 1-4.6-7

Esto dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, en quien me complazco. He puesto mi espíritu sobre él, manifestará la justicia a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, la mecha vacilante no lo apagará. Manifestará la justicia con verdad. No vacilará ni se quebrará, hasta implantar la justicia en el país. En su ley esperan las islas. Yo, el Señor, te he llamado en mi justicia, te cogí de la mano, te formé e hice de ti alianza de un pueblo y luz de las naciones, para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la cárcel, de la prisión a los que habitan las tinieblas».

Salmo responsorial 28

R: **El Señor bendice a su pueblo con la paz.**

Lectura del libro de los Hechos

de los apóstoles 10, 34-38

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: Dpto. Internet Arzobispado de Madrid «Ahora comprendo con toda la verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envío su palabra a los hijos de Israel, anunciando la Buena Nueva de la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos. Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él».

Lectura del santo Evangelio

según san Mateo 3, 13-17

En aquel tiempo, vino Jesús desde Galilea al Jordán y se presentó a Juan para que lo bautizara. Pero Juan intentaba disuadirlo diciéndole: «Soy yo el que necesito que tú me bautices, ¿y tú acudes a mí?». Jesús le contestó: «Déjalo ahora. Conviene que así cumplamos toda justicia». Entonces Juan se lo permitió. Apenas se bautizó Jesús, salió del agua; se abrieron los cielos y vio que el Espíritu de Dios bajaba como una paloma y se posaba sobre él. Y vino una voz de los cielos que decía: «Este es mi Hijo amado, en quien me complazco».

Solidari amb els pecadors

“**O**h, si esquinçassis el cel i baixassis!” Així s'expressava, per boca del profeta Isaïes, l'esperança d'Israel vers el segle VI abans del naixement de Jesús. En aquesta festa del Baptisme del Senyor, no us sembla que l'Evangeli és ressò d'aquesta súplica? El fet mateix del Baptisme no ve a respondre definitivament a aquesta espera? Tot és qüestió de “baixada”. A una primera baixada en humanitat pel seu naixement, Jesús hi afegeix una segona baixada: es fa batiar, entre els pecadors; es deixa enfonsar en el més profund de la condició humana. I nosaltres sabem que no posarà cap límit a la seva missió de Salvador: baixarà al lloc dels morts (infern), baixarà a tot lloc on l'home és arrossegat pel pecat. Sí, la nostra professió de fe ho confessa clarament: “Per nosaltres els homes i per la nostra salvació, baixà del cel. I el cel va donar un altre signe de l'acompliment de salvació”. Quan Jesús fou batiat “els cels s'obriren”. Déu, com ho esperava el seu poble, esqueixa el cel i posa fi a la separació entre la terra i el cel, entre el món dels homes i el món de Déu. Des de Nadal, i aquesta festa del Baptisme de Jesús que li és lligada, el Cel s'ha esqueixat, i Déu ha baixat.

Així, Jesús es troba autènticament en la seva missió de Salvador. I aquesta escena del Baptisme ens diu encara més sobre Déu: “Aquest és el meu Fill”, és la veu del Pare. I aquesta Revelació continua baix la forma visual: l'Esperit com un colom baixa sobre Jesús. Així, Déu es destapa i es dona del tot: molt més que el “signe” que donava als pastors la nit de Nadal, la salvació ens és oferta per la presència del Pare, del Fill, de l'Esperit. Tot i que la paraula Trinitat apareix més endavant en el llenguatge de la nostra fe, aquesta pàgina de l'Evangeli ben testimonia l'amor del Pare, la missió del Fill, i la seva consagració per l'Esperit.

Aquesta celebració d'avui tanca el cicle de Nadal. Aquell que s'esperava, Aquell que anunciaren els profetes, Aquell de qui els àngels cantaren el naixement, a partir d'ara s'ha manifestat com el Salvador dels homes, el Fill de Déu baixat del cel per a reconciliar la humanitat.

¿Si el Fill s'ha posat a la fila dels pecadors, si s'ha fet solidari amb ells (amb nosaltres), no hauríem d'anar on la humanitat es podreix, on la gent es degrada i embrutar-nos les mans en tost de pensar només amb els “purs”? Perquè som cridats a ser “salvadors” com Jesús, que no ha vingut pels justs sinó pels pecadors.

Josep Sastre Portella

LECTURES DI. 12, Fèria: IS 1, 1-8 / SI 115 / Mc 1, 14-20.

DE LA Dt. 13, Fèria: IS 1, 9-20 / SI 112 / Mc 1, 21b-28.

MISSA Dc. 14, Fèria: IS 3, 1-10. 19-20 / SI 39 / Mc 1, 29-39.

Salm de la

1ª Setmana

Dj. 15, Fèria: IS 4, 1b-11 / SI 43 / Mc 1, 40-45.

Dv. 16, Fèria: IS 8, 4-7. 10-22a / SI 88 / Mc 2, 1-12.

Ds. 17, SANT ANTONI, ABAT, patró de Menorca (S): Sir 2, 1-5 / SI 111 / Rm 8, 31b-32. 35. 37-39 / Mt 19, 21. 27-29.

Dg. 18, II de Dutant l'Any: Is 49, 3. 5-6 / SI 39 / 2Co 1, 1-3 / Jn 1, 29-34.

Què celebrem?

Temps Durant l'Any: el temps més nou de l'Any Litúrgic

El començarem demà, el dilluns després del Diumenge de la Festa del Baptisme de Jesús i que es considera ja, el I Diumenge del Temps de Durant l'Any i s'interromp el dimarts abans del Dimecres de Cendra. Té la seva continuació el dilluns, l'endemà de la Solemnitat de Pentecosta, quan reprenem el Temps durant l'Any que acabarà amb la setmana de després del Diumenge de la Solemnitat de Crist Rei.

Alguns diuen que és la reforma i la transformació més recent, profunda i excel·lent de l'Any Litúrgic. El Temps de Durant l'Any o Temps Ordinari presenta una obertura escatològica: "Fins que el Senyor torni" (cf. Jn 14, 1-4). La força d'aquest temps la trobem en cadascun dels diumenges que l'integren. La Solemnitat de Pasqua és al centre i aquesta es va pregustant tots els diumenges de durant tot l'any.

Tot i no ser considerat un temps litúrgicament «fort», el Temps de Durant

Toni Barber

El verd, color litúrgic del Temps de Durant l'Any

l'Any és un temps important. Tan important que sense ell la celebració del Misteri de Crist i l'assimilació progressiva del misteri en el seu cos, que és l'Església, es reduiria a mers episodis aïllats, en comptes d'amarar tota l'existència dels fidels. Segons Jean Corbon, hi ha un temps a on el Verb encarnat assumeix el nostre cos (per Nadal, Epifania, Quaresma, Pasqua) que dona pas al temps (el Temps Durant l'Any), a on nosaltres ens divinitzem i ens conformem al seu cos per l'Esperit. És, en aquest sentit, un temps imprescindible.

Jordi Font Plana,
prevere del bisbat de Girona

Comunicació al servei de l'Església

"Omnes: una mirada catòlica a l'actualitat"

Omnes és un mitjà de comunicació d'informació sobre l'Església. Ofereix un espai d'anàlisi i reflexió sobre els temes que avui ocupen el cor i la ment dels catòlics: temes cada vegada més complexos i universals, que afecten totes les esferes de la nostra vida cristiana, social i ciutadana.

Com expliquen en la seva pàgina web, a través de la revista impresa, la pròpia pàgina web, vídeos, fòrums, newsletters, etc. la informació arriba amb més rapidesa i eficàcia a tots aquells que estiguin interessats en la vida de l'Església, sigui quina sigui la seva edat o els seus hàbits informatius.

Omnes recull l'herència de la revista Paraula, que va néixer el setembre de l'any 1965, en un moment històric molt significatiu, i que fins al 2020 editava Ediciones Palabra S.A. El gener del 2021 va adoptar el nou nom Omnes i va posar en marxa la seva pàgina web (<https://www.omnesmag.com/>).

Al voltant d'Omnes s'articula una comunitat. És una plataforma formada

per l'equip de redacció, lectors, subscriptors i donants. Aquest mitjà de comunicació compta amb col·laboradors de diferents països i amb les aportacions de nombrosos periodistes, experts i professors. A la pàgina web d'Omnes es poden llegir reflexions i entrevistes sobre l'ecologia integral, l'educació, l'evangelització, la família, les vocacions, com també recomanacions culturals, les notícies del Vaticà, els ensenyaments del Papa, l'actualitat de l'Església universal i molt més.

**Gabinet de Comunicació
del Bisbat**

l'entrevista a:

BARTOMEU VILLALONGA MOYÀ

Bartomeu Villalonga és prevere de la diòcesi de Mallorca i rector de les parròquies del terme de Santanyí. Aquest curs està conduint els recessos als preveres de Menorca.

Quin és el tema d'aquests recessos?

-El tema més o menys ve donat per la Conferència Episcopal Espanyola, i gira entorn del llibre "Sacerdote y vida en el Espíritu". En la perspectiva de la encíclica Dilexit nos". Un llibre on es proposen diferents temes d'estudi que Mons. Julián Barrio Barrio escriu per acompanyar els preveres en la important tasca de dur als altres a la trobada amb Déu. És una convidada a tornar al cor, al propi i al de Crist per poder viure una autèntica renovació de la vida sacerdotal. I un servidor el que fa és desgranar el tema d'estudi, adaptar-lo a la vida i realitat de la nostra terra i de les nostres esglésies.

Quines actituds són essencials en la missió sacerdotal?

-Sense cap dubte l'actitud de l'escolta. L'escolta orant de la Paraula de Déu i l'escolta atenta de la vida del poble. També és important l'actitud de la disponibilitat i del servei. D'estar entregat en tot i per a tot. Imprescindibles són també l'amor i la compassió, per acollir i ajudar a totes les persones sense jutjar-les. El prevere ha de ser també humil i, per tant, no posar-se per damunt aquells a qui serveix. Sense aquestes actituds el ministeri sacerdotal es torna autoreferencial, sense vida, totalment estèril i sense cap tipus de sentit.

Per què la crida al ministeri sacerdotal és un diàleg d'amor amb Déu?

-Penso que la crida al ministeri sacerdotal és un diàleg d'amor amb Déu, perquè neix de la iniciativa de Déu, que ens ha estimat primer, que crida, per tant, per amor, i de la resposta lliure nostra, que responem també per amor. Déu no imposa la vocació, sinó que ens convida, ens parla al cor i espera una resposta nostra confiada.

I m'atreveixo a dir que el prevere pot escoltar aquesta crida en la pregària, en la Paraula i en la vida mateixa de l'Església. I la resposta que dona és l'ofrena de la pròpia vida al servei de Déu i dels altres. Així, la vocació es pot construir com un diàleg continu, basat en l'amor, la confiança i l'entrega mútua.

Quina valoració fas d'aquesta convivència amb els preveres de Menorca?

-Estic gratament sorprès de la resposta en positiu dels preveres de Menorca. Jo confiava només en venir una jornada i de moment ja anam aquest mes de gener per la tercera. Vull agrair a tots els germans preveres i religiosos de Menorca l'acollida i la confiança que han dipositat en la meua persona i al Sr. Bisbe i al seu equip per la convidada.

Sonia Febrer Romero

Agenda

SANT ANTONI 2026 **Horaris de les** **Celebracions:**

-Catedral de Menorca: Eucaristia, a les 11 h, presidida pel bisbe Gerard. Tot seguit, la processó dels Tres Tocs pels carrers del poble. La missa també es podrà seguir en directe pel canal de YouTube del Bisbat de Menorca

-Parròquia de Sant Francesc de Ciutadella: Eucaristia a les 9.30 h, en sufragi dels difunts del Casino 17 de Gener. Beneïda d'animals a les 17 h davant del Casino 17 de Gener.

-Parròquia de Sant Cristòfol des Migjorn Gran: Beneïda d'animals a les 10.30 h. Tot seguit, Eucaristia.

-Parròquia de Sant Martí des Mercadal: Eucaristia a les 9.30 h i beneïdes a les 10.15 h.

-Parròquia de Sant Antoni de Fornells: Eucaristia a les 11.15 h. Tot seguit, a les 12 h, beneïda d'animals a la plaça de l'Església.

-Parròquia de Sant Antoni de Maó: -Dia 16 a les 18.30 h sortida del penó de Sant Antoni des de l'antiga església de Sant Antoni (C/S'Arraval, 32) fins a la parròquia de Sant Antoni (Av.Vives Llull, 12), acompanyats pels gegants de Sant Antoni i per música. A partir de les 19 h torrada popular al pati de la parròquia de Sant Antoni i actuació musical.

-Dia 17 Missa solemne a les 11 h. A les 11.45 h concentració d'animals i carruatges davant l'IES Joan Ramis i Ramis. A les 12 h inici de la processó i beneïda d'animals al carrer de Ses Moreres.

-Parròquia de Sant Climent: Eucaristia a les 9.30 h. A continuació, beneïda d'animals a la porta de l'església.

-Parròquia de Sant Lluís: Eucaristia a les 10 h. A continuació, beneïda d'animals.

-Parròquia de la Mare de Déu del Roser des Castell: Eucaristia a les 10.30 h. A continuació, beneïda d'animals.

Notícies nostres

L'exclusió social afecta 1 de cada 5 persones a les Balears, amb 233.000 residents que viuen en situació de vulnerabilitat

Dia 10 de desembre, a Palma de Mallorca, Càritas va presentar el IX informe FOESSA de les Illes Balears. L'informe revela que el 19% de la població de les Balears, més de 233.000 persones, viu una situació d'exclusió social. Tot i que l'exclusió severa s'ha reduït un 13%, un total de 94.000 persones continuen atrapades en situacions extremes.

L'informe exposa que l'habitatge s'ha convertit en el principal factor de desigualtat. El 29% de la població pateix exclusió residencial. Entre 2018 i 2024 el preu de l'habitatge ha augmentat un 41%, amb pujades molt superiors en obra nova.

Infància, joventut i població migrant són els grups més afectats; les llars amb menors representen dos terços de la població exclosa i la taxa d'exclusió es duplica entre les persones de nacionalitat estrange-

ra. L'informe indica que "no fallen les persones, falla el sistema", ja que la majoria de llars en exclusió activen estratègies per sortir de la seva situació, però es troben amb barreres estructurals i dispositius fragmentats. **Més informació a la pàgina web del Bisbat de Menorca (bisbatdemenorca.org).**

Càritas

Viure un Nadal solidari

La setmana d'abans de Nadal els més de cent al·lots dels grups de catequesi de Ferreries ens vam trobar per preparar menjars de Nadal i després vendre a benefici dels missioners locals, amb

Parròquia Ferreries

la col·laboració d'Una Illa pel Món. Gràcies a la col·laboració de la gent de Ferreries que va venir a comprar vam arregar prop de 1.000€.

Parròquia de Ferreries

Parròquia Ferreries

Novena de Navidad

En un país alegre y lleno de fe un sacerdote franciscano enseñó lo que más tarde se convertiría en la tradición espiritual más hermosa de preparación para recibir el nacimiento del niño Jesús: "La Novena de Navidad". El autor de la novena es fray Fernando de Jesús, un franciscano ecuatoriano del siglo XVIII.

Cada año del 16 al 24 de diciembre muchos países latinoamericanos se reúnen en familia y comunidad alrededor del pesebre para avivar la fe con cantos, alabanzas y reflexiones.

Este año por tercera vez en Ciutadella de Menorca, en la iglesia del Santo Cristo, muchos latinoamericanos y algunos españoles nos reunimos durante 9 noches para celebrar juntos el acontecimiento que nos une como hermanos y nos recuerda que Jesús nuestro salvador se hizo pequeño y siendo el rey de reyes quiso nacer en un humilde pesebre.

Finalmente, la última noche de la novena al son de villancicos y comilona compartimos como familia diferentes platos típicos de cada uno de los países

Bisbat de Menorca

y pudimos expresar la riqueza de la fe en medio de la diversidad.

Un agradecimiento especial a Monseñor Gerardo Villalonga, a las Hermanas Carmelitas y todas las personas que con su compromiso con la Iglesia hacen posible que vivamos la fe desde las diferentes expresiones culturales.

Lina M. Marín,
componente del grupo del Proyecto CMS